

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 104

De stervende misdadiger de uitleg van Lucas 23:43

Er bestaan zeer goede Bijbelse argumenten om aan te nemen dat er *vijf* mensen stierven op Golgotha op de dag dat onze Heer werd gekruisigd: twee dieven, twee misdadigers en de mens Christus Jezus. Middeleeuwse schilders wilden niet teveel figuren op hun schilderijen hebben en daarom werden er twee van het toneel verwijderd en dit heeft de belangrijkste rol gespeeld in het ontstaan van de opvatting dat er tezamen met onze Heer twee anderen werden gekruisigd. Ik zal echter mijn mening niet opdringen aan iemand die het er niet mee eens is en vindt dat er maar twee anderen op die dag zijn gestorven. In dat geval wil ik ze alleen waarschuwen dat ze te maken krijgen met talloze tegenstrijdigheden en moeilijkheden als zij blijven vasthouden aan de traditionele opvatting. *The Companion Bible* (Bullinger) behandelt dit onderwerp op meesterlijke wijze in Appendix 164. Ik verwijs iedereen die bezwaar maakt tegen deze opvatting naar die uitstekende verhandeling.

Aangezien het aantal mensen dat stierf op Golgotha niet het onderwerp is van deze studie, zullen we dat punt vooralsnog laten rusten. De dood van de anderen, of dat er nou twee of vier waren, hebben niet direct iets met ons onderwerp te maken, maar de dood van de Ene wél. We weten en geloven dat 'Christus is gestorven voor onze zonden, naar de Schriften' (I Cor. 15:3). Maar we moeten het feit niet negeren dat er een bepaalde belangrijke dialoog plaatsvond op die dag, toen één van de misdadigers zich tot de Here Jezus wendde met het verzoek: 'Jezus, gedenk mijner, wanneer Gij in uw Koninkrijk komt' en op dit vraag kreeg hij het bemoedigende antwoord: 'Voorwaar, Ik zeg u, heden zult gij met Mij in het paradijs zijn' (Luc. 23:43).

Let erop dat het citaat hierboven letterlijk, inclusief de leestekens, is overgenomen uit de NBG-vertaling van 1951. In de geschiedenis van het Christendom zijn miljoenen op deze woorden gestuit, hebben er oppervlakkig

en gemakzuchtig over nagedacht en zijn vervolgens tot de onjuiste conclusie gekomen dat de Heer aan deze stervende misdadiger vertelde dat hij op diezelfde dag met Hem in de hemel zou zijn. In deze lijn zijn de conclusies verder geprojecteerd en uitvergroot zodat men vanuit gaat dat iemand, die vergeving heeft ontvangen, sterft, direct een plaats krijgt in de aanwezigheid van God in een plaats die *hemel* wordt genoemd. Deze gevolgtrekking wordt evenwel gemaakt zonder ook maar in het minst rekening te houden met alle duidelijke en krachtige uitspraken in de Schrift die een dergelijke conclusie absoluut tegenspreken.

De Here Jezus heeft bijvoorbeeld nadrukkelijk verklaard: ‘Gelijk Jona drie dagen en drie nachten in de buik van het zeemonster was, zo zal de Zoon des mensen in het hart der aarde zijn, drie dagen en drie nachten’ (Matt. 12:40). Aangezien het mijn stellige overtuiging is, en ik ga ervan uit dat de meeste gelovigen het daarmee eens zullen zijn, dat deze profetie tot op de letter is vervuld in de tijd tussen de dood van de Heer en Zijn opstanding uit de toestand van de dood, en dus was Hij gedurende drie dagen en drie nachten ‘in het hart der aarde’ was en niet in het paradijs of in de hemel. Als iemand het feit dat vermeld wordt in Mattheüs 12:40 gelooft, kán hij niet geloven dat onze Heer op het moment van Zijn sterven ‘de misdadiger bij de hand nam en hem in de aanwezigheid van God in de hemel leidde,’ zoals sommigen geneigd zijn te zeggen.

Deze duidelijke uitspraak in de Schrift dwingt me te geloven dat onze Heer ‘in het hart der aarde’ was vanaf het moment van Zijn sterven tot het ogenblik waarop God Hem heeft opgewekt uit de dood. We moeten bij de frase ‘in het hart der aarde’ echter niet denken dat het om een plaats gaat die zich ergens binnenin deze planeet bevindt. ‘In het hart van’ is in de Schrift een stijlfiguur, een idioom, dat betekent één zijn met, deel uitmaken van, hetzelfde als. Dat is feitelijk wat gebeurt met iedereen die sterft. Het is zoals God aan Adam heeft gezegd: ‘Want stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren’ (Gen. 3:19). Als we dus in de Schrift lezen dat Christus stierf, dat Hij werd begraven en dat Hij is opgestaan op de derde dag, laten we dan bereid zijn dit zonder voorbehoud te geloven (I Cor. 15:3).

We dienen er ook bewust van te zijn dat de Here Jezus na Zijn opstanding aan Maria Magdalena heeft gezegd dat Hij nog niet naar Zijn Vader was opgevaren (Joh. 20:17). Vervolgens werd haar gezegd dat zij naar Zijn broeders moest gaan en tegen hen zeggen: ‘Ik vaar op naar mijn Vader en uw Vader, naar mijn God en uw God.’ En toch zou Hij, als we de vertaling van het NBG zouden volgen, bij Zijn Vader zijn op die dag, ‘in het paradijs.’

Heldere en duidelijke feiten als deze vragen van de zorgvuldige student met liefde voor de waarheid, dat hij elk mogelijk facet onderzoekt en ijverig blijft zoeken naar de ware betekenis van de belofte die onze Heer heeft gedaan aan de stervende misdadiger. En als zijn onderzoek eerlijk is, moet hij de mogelijkheid erkennen dat de Heer niet gezegd heeft en niet heeft bedoeld dat de misdadiger met Hem ‘in het paradijs’ zou zijn op diezelfde dag.

Als reactie op bovenstaande uitspraak zullen er zeker mensen zijn die uitroepen: 'Maar hoe kunnen deze woorden dan anders worden opgevat?' Mensen die deze vraag stellen, hebben niet in de gaten dat in de Griekse taal waarin het Nieuwe Testament is geschreven, geen leestekens voorkomen – geen punten, geen komma's, geen vraagtekens, of enig ander teken waarmee wij vertrouwd zijn en die zo belangrijk zijn bij alles wat wij in onze tijd schrijven. Alle leestekens in de Bijbel moesten dus worden tussengevoegd door de vertaler en daarmee is het een zaak van interpretatie en niet van vertaling. In de tekst waarover wij nadenken, is de betekenis van wat onze Heer heeft beloofd geheel afhankelijk van de plaatsing van een komma. Als de komma vóór het woord 'heden' wordt gezet, kan het niet anders betekenen dan dat de Heer en de misdadiger tezamen 'in het paradijs' op diezelfde dag zouden zijn. Maar als we de komma plaatsen ná 'heden,' betekent het dat die woorden op diezelfde dag werden gesproken, maar dat er geen bepaalde tijd is genoemd waarop zij tezamen in het paradijs zouden zijn.

Er zijn natuurlijk mensen die beweren dat onze Heer niet gezegd kan hebben: 'Ik zeg u heden,' want wat de Heer ook zei, het was voor alle omstanders duidelijk dat Hij het daar en op dat moment zei, zodat zo'n uitspraak overbodig was. Mijn persoonlijke vriend Harry A. Ironside heeft zich veel bezig gehouden met dit onderwerp en had er altijd plezier in om dat aan iedereen die beweerde dat de komma ná 'heden' moest komen, voor de voeten te werpen. Ik geloof niet dat hij ooit heeft nagedacht over de manier waarop het woord 'heden' in het hele Oude Testament is gebruikt. Dat is een Hebraïsme dat regelmatig gebruikt werd in omstandigheden waarin de zaak waarover een uitspraak werd gedaan buitengewoon belangrijk en plechtig was. Hier hebben we te maken met een Hebreër, de Here Jezus, die tot een andere Hebreër sprak en daarbij idioom gebruikte dat voor beiden bekend was. We zullen bij een aantal duidelijk voorbeelden stilstaan.

Weet daarom **heden** en neem het ter harte (Deut. 4:39);

Onderhoud dan zijn inzettingen en zijn geboden, die ik u **heden** opleg (Deut. 4:40);

Onderhoud dus het gebod, de inzettingen en verordeningen, die ik u **heden** gebied na te komen (Deut. 7:11);

Heel het gebod, dat ik u **heden** opleg, zult gij naarstig onderhouden (Deut. 8:1);

Ik betuig **heden** tegen u, dat gij voorzeker zult omkomen (Deut. 8:19);

De geboden en de inzettingen des HEREN, die ik u **heden** opleg (Deut. 10:13);

Zie, ik houd u **heden** zegen en vloek voor (Deut. 11:26);

Daarom geef ik u **heden** dit gebod (Deut. 15:15);

Daarom verklaar ik u op de dag van **heden** (Hand. 20:26);

Dat ik mij **heden** voor u zal mogen verantwoorden (Hand. 26:2).

Het leidt daarom nergens toe als mensen beweren dat onze Heer, als Hij gezegd had: 'Voorwaar, Ik zeg u heden,' zou spreken over de dag waarop de

woorden zijn uitgesproken. Hetzelfde idioom wordt te vaak in het geïnspireerde Oude Testament gevonden om te beweren dat Hij 'een nietszeggende gemeenplaats' gebruikte, zoals een schrijver onlangs nog deed. Dit idioom heeft in bijna elke taal een parallel. Ik hoorde pas nog een man tegen een ander zeggen: 'Ik zeg je nú dat het je zal spijten als je dat doet.'

Het was niet mijn bedoeling om in deze studie stil te staan bij de betekenis van het paradijs. Het woord betekent 'tuin' in de zin van een formele tuin, een park. Toen de Heer droog land tevoorschijn riep, zoals we lezen in Genesis 1:9-12, ziet het ernaar uit dat het land wordt aangeduid als Eden in tegenstelling tot de planeet die Aarde werd genoemd. In Genesis 2:8 wordt ons verteld dat de Here God een hof (een paradijs) plantte in het oosten van Eden en daar heeft Hij de mens geplaatst die Hij had geformeerd. In Genesis 2:15 lezen we verder: 'De HERE God nam de mens en plaatste hem in de hof (paradijs) van Eden om die te bewerken en te bewaren.' Vele eeuwen later wordt ons gezegd: 'Want de HERE troost Sion, Hij troost al haar puinhopen; Hij maakt haar woestijn als Eden en haar wildernis als de hof des HEREN; blijdschap en vreugde zullen er gevonden worden, loflied en geklank van gezang' (Jes. 51:3).

Het woord paradijs wordt op vele manieren toegepast. Op de nieuwe aarde die volgt op het koninkrijk van God en de duizend jaar van Christus' persoonlijke aanwezigheid. Dat is het paradijs waarnaar Paulus was weggevoerd en die hij gelijkstelde met de derde hemel. Namelijk de derde van: 1) de toenmalige hemel, 2) de hemelen die nu zijn en 3) de nieuwe hemelen (II Petr. 3:5-13). De context van Lucas 23:43 verbindt echter het beloofde paradijs met het koninkrijk van Christus. Het verzoek van de misdadiger was: 'Jezus, gedenk mijner, wanneer Gij in uw Koninkrijk komt.' En in antwoord daarop beloofde de Heer hem een plaats tezamen met Hem in het paradijs van Zijn koninkrijk waarvan sprake is in Jesaja 51:3, namelijk het land Israël, op die dag waarop 'een vreugde der ganse aarde is de berg Sion.'

Laat ons bedenken dat op de zwartste dag die het heelal ooit heeft meegemaakt, op de dag waarop zelfs Zijn meest geliefde discipelen Hem in de steek hebben gelaten, waarop één Hem heeft verraden en een ander Hem driemaal met een eed heeft verloochend, dat op die dag er toch een mens was met voldoende geloof in Hem om Hem een verzoek te doen met betrekking tot de toekomst. Ja, op die zwarte dag, de donkerste die de wereld ooit gekend heeft, zei onze Heer tot de misdadiger: 'Voorwaar, Ik zeg u heden, dat gij met Mij in het paradijs zult zijn.'